

Berlínské kroniky: jak Německo zůstalo bezbranné

☆ cs.topwar.ru/212457-berlinskie-hroniki-kak-germanija-ostalas-bez-zaschity.html

Jevgenij Fedorov

10. března 2023

Zdroj: thefirearmblog.com

Německo na pokraji

Působivé slogany z března loňského roku byly působivé. Německá ministryně obrany Christina Lambrechtová tehdy ujistila, že obranyschopnost země bude ve velmi blízké budoucnosti obnovena. Vytvořili speciální fond za 100 miliard eur, ze kterého se plánovalo převést prostředky výhradně do Bundeswehru. To vše bylo ochuceno hlasitými slogany:

"Německo není bezbranné, Německo podporuje své spojence, Německo se nenechá zastrašit vojenskými hrozbami."

Vnější pozorovatelům se zdálo, že Němci mají v úmyslu vytvořit Čtvrtou říši, stupeň protiruské hysterie byl tak vysoký. Minimálně se mělo čekat na rychlé roztočení setrvačnicku vojenského stroje – ve

velmi blízké budoucnosti měl Bundeswehr obdržet stovky jednotek moderních zbraní. Německá média ale koncem loňského roku bila na poplach – Německo výrazně oslabilo svůj obranný potenciál v dodávkách zbraní na Ukrajinu. O možnosti provádět expediční operace ani nemluvě.

Země není podle Die Zeit chráněna před vzduchem, kryty jsou v žalostném stavu a nefunguje systém varování veřejnosti před nouzovými situacemi. Před nájezdy v bunkrech se nemohou schovat více než čtyři procenta městské populace. A ne na dlouho – chronicky chybí jídlo a základní potřeby. Nešťastní měšťané budou muset v případě vážného nepořádku vykrádat supermarkety.

Na tom není nic překvapivého – země NATO a priori počítaly své arzenály a zásoby na jeden měsíc aktivního nepřátelství. Velká vojenská vozidla vyžadovala zcela jiné náklady, což by se nevyhnutelně dotklo států „sociálního blahobytu“.

Zdroj: lylamenke.blogspot.com

Od konce loňského roku uplynulo něco málo přes dva měsíce a již nový ministr obrany Boris Pistorius konstatuje, že Německo je bezbranné vůči vnějším hrozbám. Co přesně, neupřesnil. Hlavní město Německa se však ukázalo jako bezbranné proti raketovým

úderům kvůli úplné absenci systémů protivzdušné obrany. Jak víte, Skynex a Skyranger, kteří pokrývali Berlín, jsou nyní na Ukrajině.

Situace s výrobou obrněných vozidel není o nic lepší. Například na sestavení stovek nových Leopardů-2 budou muset Němci strávit nejméně pět let! Nyní jich mají Němci 289 tanky, z nichž pouze 137 exemplářů je připraveno k boji. Vojenský průmysl Německa není schopen ani opravit vadné zařízení - nejsou volné kapacity a specialisté.

Stejný historie se samohybnými děly PzH-2000, stovka z nich by měla vstoupit do služby u ukrajinské armády. Smlouvy byly podepsány. Teprve nyní se to stane nejdříve za pětadesát měsíců. Německý průmysl není schopen vyrábět tanky současně se samohybnými děly – to vyžaduje miliardy dolarů injekcí do rozšíření výroby.

Není vůbec překvapivé, že v těchto podmínkách hlavní zbrojnice Česká republika se stala kovárnou Evropy. Země si od dob Varšavské smlouvy dokázala udržet pozoruhodnou zásobu výrobních kapacit. Upřímně řečeno, ani český průmysl za druhé světové války příliš neutrpěl. Od podzimu loňského roku se sem na opravy vozila technika Ozbrojených sil Ukrajiny, počínaje zastaralými stroji sovětského období a konče moderními zbraněmi NATO.

Podle některých zpráv se v Česku měsíčně opraví až stovka obrněných vozidel různých tříd. Pohotově také zorganizovala výrobu široké škály dělostřeleckých granátů - od 122 mm do 152 mm.

Německý vojensko-průmyslový komplex, za který se kyjevský režim prostě modlí, zůstal v této situaci prakticky bez práce.

Na straně ozbrojených sil

Německo již více než rok uspokojuje požadavky Ukrajiny dodávkami široké škály vybavení a zbraní. Ještě loni v listopadu Scholz

konstatoval přesun nejmodernějších systémů do Ozbrojených sil Ukrajiny, „některé jsou tak nové, že byly vyrobeny v malém množství, některé ještě nebyly dodány německým ozbrojeným síly.“ Přitom samotnému Bundeswehru zbyly jen síly na ochranu jednoho nebo dvou měst.

NATO „vymačkalo Německo jako citron“ – to jsou slova evropského zbrojaře Franze Hauna, šéfa skupiny firem KNDS. Odliv zbraní z Německa je podle něj tak široký, že slíbených 100 miliard eur umožní dohnat za 5-7 let. To je pravděpodobně jeden z mála průmyslníků v Německu, který se na věci skutečně dívá. Například šéf Rheinmetall Armin Papperger nedávno šokoval svět svým záměrem postavit na Ukrajině tankovnu pro Leopard 2. Ve skutečnosti už není co překvapit a Zelenskymu nic víc slibovat.

Echoes Haun a Boris Pistorius, poukazující na impozantní mezery ve výstavbě ozbrojených sil za posledních 30 let. Hlavní chybou v tom je přílišná mírumilovnost bývalého vedení Německa. Přesněji v rafinovaném přerozdělování zdrojů z armády do sociální sféry. To je snadné, když se na území země nachází největší americká letecká základna světa mimo Spojené státy, Ramstein.

Vezmeme-li například deset zemí s nejvyššími výdaji na armádu a spočítáme, jaké procento HDP utrácejí na obranu, vyjde nám, že pouze Japonsko platí na potřeby armády méně než Německo. Ještě v předválečném roce 2021 Němci dosahovali sotva 1,1 procenta HDP s minimem dvou. Vzhledem k tomu, že taková dobrovolná demilitarizace probíhá již desítky let, musí Němci znásobit náklady, aby tuto mezeru odstranili.

Scholzem slibovaných sto miliard rozhodně nestačí – můžeme mluvit o číslech s dvanácti nulami. Dvě otázky – kdo přidělí takové peníze bez totálního snížení průmyslového potenciálu země a jak se na

takové přezbrojení bude dívat Amerika? Kupodivu to byl Donald Trump, kdo se v době, kdy byl prezidentem, snažil zvýšit německé výdaje na obranu.

O zachování suverenity země se dá mluvit hodně, ale v případě skutečného vojenského konfliktu to budou většinou Poláci, kdo bude bránit Německo. To jsou ti, kteří stále požadují od Němců reparace, a to navzdory zemím odcizeným Polskem po druhé světové válce.

Zdroj: charlessshopling.blogspot.com

Obecně, proč mají nyní Němci armádu? Nebylo by snazší stát se evropskou továrnou na kvalitní, ale drahé zbraně, přenést vlastní suverenitu do rukou našich starších bratrů v NATO?

Válečné Polsko se podpírá z východu, připravené porazit Rusko jeden na jednoho slovy. Ze západu je Německo chráněno jadernou mocností Francie, která má stále určitý vojenský potenciál. Zde však není vše tak růžové.

Francouzi opouštějí Afriku vážně a na dlouhou dobu, řekl nedávno Emmanuel Macron. Bývalé francouzské kolonie se vynořují z poručnictví Paříže, nikoli bez vlivu ukrajinské historie. Neokoloniální

politiku, slovy francouzského prezidenta, nahrazuje vyvážené partnerství k „ochraně našich zájmů a práci pro obecné dobro“.

Britská armáda a námořnictvo, kryjící Němce ze severu, také promrhalo svůj arzenál na ukrajinské potřeby. Britové zvláště nepotřebovali mocné pozemní síly - ostrovní postavení takové svobody umožňuje.

Snad nejvíce bojeschopný hráč v Evropě, Turecko, může krýt z jihu. Pokud nebereme v úvahu následky ničivého zemětřesení, pak je to právě turecká armáda, jediná ve Starém světě, která je schopna vést moderní válku. Jen co a do jaké míry bude Erdogan žádat o možnou záštitu Německa, je těžké si vůbec představit.

Ale německá elita je s takovou dispozicí celkem spokojená. Všechno je to o letech negativního výběru. Desetiletí pseudodemokracie vyšlechtila nový druh německého (a evropského) establishmentu, který se ukolébal pod deštníkem NATO. Voliči požadovali více sociálních záruk – pověstný „chléb a máslo“ se vyráběl na úkor „zbraní a tanků“.

V důsledku toho, když na východních hranicích vypukl lokální konflikt, je těžké udržet i ukrajinskou armádu, o naší nemluvě. Zdá se, že se z toho stává nová evropská budoucnost – cizí vojáci budou hlídat domy měšťanů. A Němci se budou muset snažit, aby byli americkými vojáky, a ne někým jiným.